

Warszawa, dnia 04 czerwca 2017 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER CYFRYZACJI

Anna Streżyńska

BM-WOP.072.58.2017

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu RP

Dot. pisma z dnia 10 maja 2017 r. Postów na Sejm RP Pani Iwony Michałek oraz Panów Wojciecha Murdzka i Artura Zasady w sprawie *nadmiernego uprzywilejowania i szerokich uprawnień przedsiębiorców telekomunikacyjnych wobec właścicieli nieruchomości w procesie rozbudowy szeroko pojętej instalacji telekomunikacyjnej wprowadzonych w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych* (interpelacja nr 12059)

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej przedstawiam odpowiedzi na zadane przez Postów pytania.

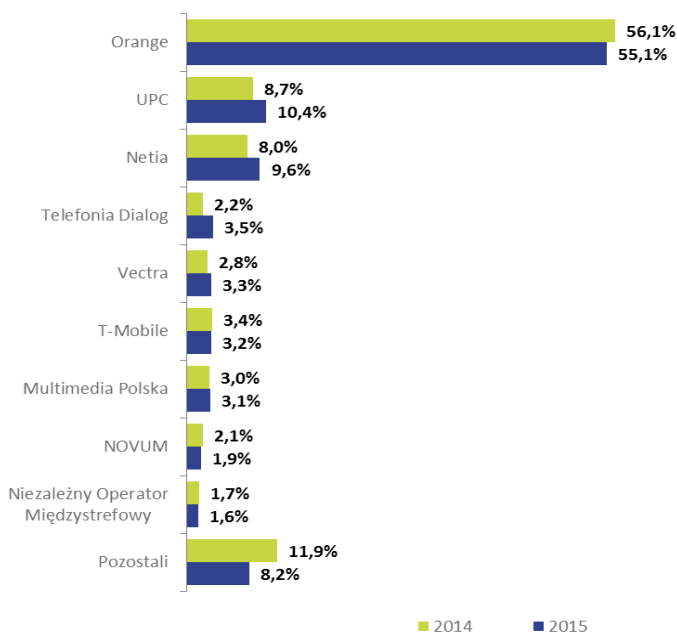
Ad 1 Jak wygląda aktualnie polski rynek dostawców usług telekomunikacyjnych pod względem ilości podmiotów działających w skali krajowej, lokalnej, ilości odbiorców usług poszczególnych odbiorców, koncentracji rynku usług branży telekomunikacyjnej, podmiotów dominujących na rynku i zagrożeń z tym związanych.

W 2015 r. Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej „Prezesowi UKE”) sprawozdało się 3 684 podmiotów świadczących usługi telekomunikacyjne (podmioty aktywne). Wśród nich na rynku telekomunikacyjnym detalicznym ponad 2,5 tys. oferowało usługi dostępu do Internetu, 208 usługę telefonii stacjonarnej, 28 usługę telefonii mobilnej oraz 80 usługi wiązane.

W sumie w 2015 r. 56,6 mln osób korzystało z telefonii mobilnej. Drugim segmentem pod względem liczby użytkowników był segment usług internetowych. Około 14 mln mieszkańców miało dostęp do takiej usługi. Z usług wiązanych korzystało w sumie około 5,9 mln osób. Nieznacznie mniej użytkowników (5,7 mln) posiadało telefon stacjonarny.

W 2015 r. około 55% użytkowników telefonii stacjonarnej korzystało z usług operatora Orange Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej „OPL”). UPC Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej „UPC”) oraz Netia S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej „Netia”) zgromadziły w swojej bazie abonentów około 10% klientów tego segmentu rynku.

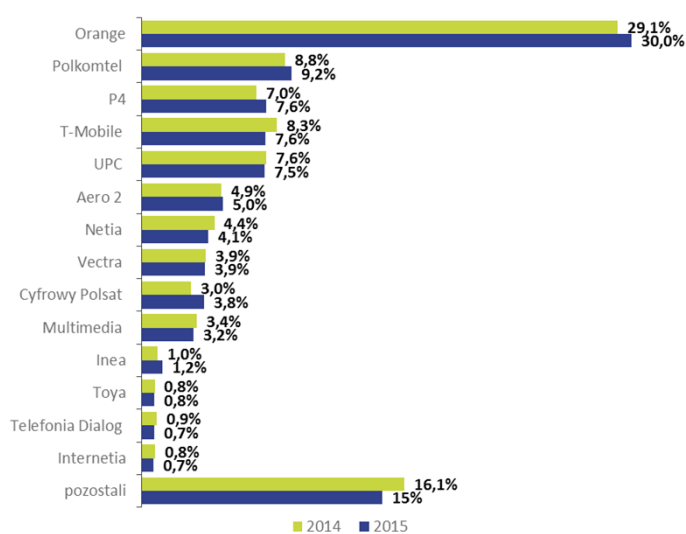
Wykres 1. Udziały operatorów pod względem liczby użytkowników telefonii stacjonarnej

Źródło: UKE

Wśród operatorów oferujących usługę dostępu do Internetu największe udziały miał OPL (30%). Na drugim miejscu znalazł się Polkomtel sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej „Polkomtel”) (9%) a na trzecim P4 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej „P4”) (8%). W sumie 11 przedsiębiorców telekomunikacyjnych miało udział w rynku na poziomie ponad 1%.

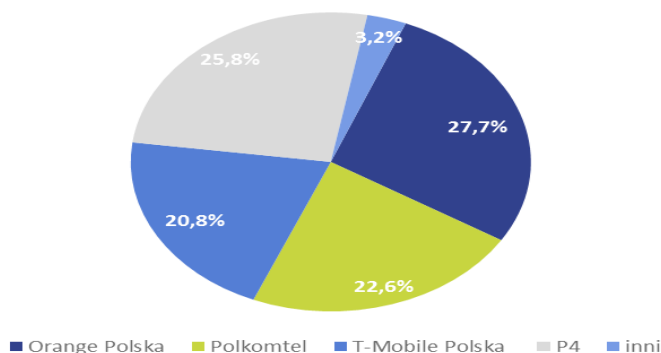
Wykres 1. Udziały operatorów pod względem liczby użytkowników Internetu

Źródło: UKE

W przypadku telefonii ruchomej różnice między czołowymi czterema operatorami były stosunkowo niewielkie. OPL posiadał największą bazę klientów. Udział tej firmy w liczbie użytkowników kształtował się na poziomie około 28%. Drugim przedsiębiorcą pod względem liczby użytkowników był w 2015 r. P4 (blisko 26%). Kolejni operatorzy, Polkomtel i T-Mobile S.A. z siedzibą w Warszawie, osiągnęli odpowiednio 23% oraz 21%.

Wykres 2. Udziały operatorów pod względem liczby użytkowników telefonii ruchomej

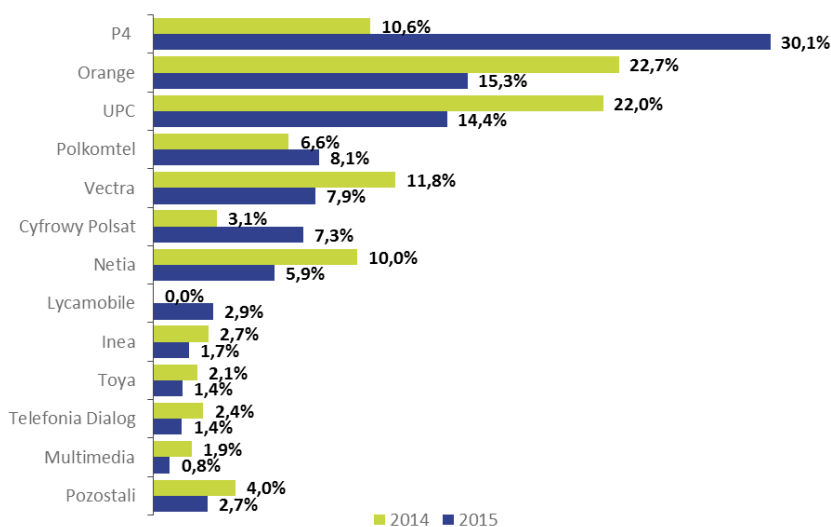

Źródło: UKE

W 2015 r. około 30% użytkowników usług wiązanych korzystało z oferty P4. Kolejni dwaj operatorzy, OPL i UPC, uzyskali udziały na poziomie odpowiednio 15% oraz 14%.

Biorąc powyższe pod uwagę, można stwierdzić, że większość segmentów rynku telekomunikacyjnego charakteryzuje się wysokim poziomem konkurencyjności, o czym świadczyć może liczba podmiotów co roku sprawozdających się do Prezesa UKE. Ponadto jedynie w przypadku usług telefonii stacjonarnej, których popularność co roku maleje, udział jednego operatora w rynku przekroczył w 2015 r. poziom 40%.

Wykres 3. Udziały operatorów pod względem liczby użytkowników usług wiązanych

Źródło: UKE

Aktualne informacje o uwarunkowaniach polskiego rynku telekomunikacyjnego opisuje przygotowany przez Prezesa UKE „Raport o stanie rynku telekomunikacyjnego w Polsce w 2015 r.”

Ad 2 i 3 Jak resort ocenia funkcjonowanie cytowanej ustawy, w szczególności art. 30 od jej przyjęcia, w szczególności jaki miała ona wpływ na zwiększenie dostępności do usług telekomunikacyjnych i ceny na rynku?

Jakie jest ratio legis w dalszym istnieniu art. 30 w obecnym kształcie?

Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych¹ (dalej Megaustawa) została znowelizowana w czerwcu ubiegłego roku². Nowelizacja miała na celu przede wszystkim pełną implementację do polskiego porządku prawnego przepisów tzw. dyrektywy w sprawie redukcji kosztów³. Ponadto znowelizowana ustawa miała także pilnie usunąć najważniejsze bariery administracyjne i prawne blokujące inwestycje telekomunikacyjne.

W ramach nowelizacji zmieniony został m.in. art. 30 ustawy – stanowi on obecnie implementację art. 9 w/w dyrektywy. W przepisie tym określone są warunki uzyskiwania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych dostępu do nieruchomości (w tym do budynku oraz punktu styku) w celu zapewniania telekomunikacji w tym budynku. Przepisy⁴ określają, że dostęp ten jest nieodpłatny ze względu na społecznie użyteczne cele, jakim służy.

Rozpatrując kwestie opłat należy pamiętać, że:

1. Europejska Agenda Cyfrowa⁵ (dalej „EAC”) zakłada realizację do 2020 r. następujących (odzwierciedlonych w Narodowym Planie Szerokopasmowym⁶), celów:
  - wszyscy Europejczycy mają mieć możliwość dostępu o przepustowości przekraczającej 30 Mb/s i
  - przynajmniej 50% europejskich gospodarstw domowych powinna korzystać z dostępu o przepustowości przekraczającej 100 Mb/s.

Należy także wskazać nowe europejskie cele⁷ w zakresie łączności z datą realizacji do 2025 r., które będą ujęte w aktualizowanym w bieżącym roku Narodowym Planie Szerokopasmowym:

---

¹ Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1537 ze zm.)

² Ustawa z dnia 9 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 903)

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 155 z 23.05.2014, str. 1)

⁴ Art. 30 ust. 3a Megaustawy

⁵ Europejska agenda cyfrowa – Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, COM(2010)245 z 19.5.2010, w szczególności sekcja 2.4.1.

⁶ przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 8 stycznia 2014 r.

⁷ Connectivity for a Competitive Digital Single Market – Towards a European Gigabit Society – Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, COM(2016) 587 final z 14.09.2016.

- gigabitowy dostęp do Internetu dla wszystkich miejsc stanowiących główną siłę napędową rozwoju społeczno-gospodarczego (takich jak szkoły, węzły transportowe, główne miejsca świadczenia usług publicznych oraz dla przedsiębiorstw prowadzących intensywną działalność w Internecie);
- „niezakłócony” dostęp do sieci 5G wszystkich obszarów miejskich i głównych szlaków komunikacyjnych;
- dostęp do internetu o prędkości łącza „w dół” wynoszącej co najmniej 100 Mb/s, z możliwością jej zwiększenia do prędkości mierzonej w gigabitach, dla wszystkich gospodarstw domowych;

Dodatkowo w 2020 r. przynajmniej jedno miasto w każdym kraju UE powinno mieć w pełni rozwiniętą usługę komercyjną łączności 5G.

Cele wyznaczone do roku 2020 i 2025 zostaną osiągnięte tylko wtedy, jeżeli zostaną zmniejszone koszty rozbudowy nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej. W EAC wskazano, iż bariery inwestycyjne w telekomunikacji oraz koszty wejścia na rynek można zoptymalizować poprzez m.in. usunięcie przeszkód w dostępie do budynków i infrastruktury w budynkach. Jest to niezwykle ważne dla stworzenia odpowiednich warunków, które pozwolą na efektywne wydatkowanie ponad 1 mld euro środków unijnych dostępnych w Programie Operacyjnym Polska Cyfrowa. Środki te przeznaczone są bowiem na budowę infrastruktury telekomunikacyjnych sieci dostępowych (tzw. sieci „ostatniej mili”).

2. W interesie publicznym niewątpliwie leży zapewnienie użytkownikom końcowym sieci telekomunikacyjnych maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych. Jest to jeden z celów regulacyjnych, jakimi powinien się kierować Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej⁸. Nie ulega wątpliwości, że opisane wyżej korzyści abonenci mogą odnieść przede wszystkim dzięki zapewnieniu rozwoju konkurencyjnego rynku telekomunikacyjnego. Taki rozwój jest możliwy jedynie wówczas, gdy operatorzy są w stanie dostarczać swoje usługi w określonych lokalizacjach, co umożliwia im przede wszystkim, w swojej obecnej formie, art. 30 Megaustawy.
3. Niepobieranie opłat za udostępnianie nieruchomości w celu zapewnienia na niej łączności prowadzi do obniżenia nakładów na inwestycje w nowoczesną infrastrukturę telekomunikacyjną. To z kolei przekłada się na zmniejszenie kosztów prowadzenia działalności przez operatorów, a w konsekwencji do globalnego obniżenia cen usług telekomunikacyjnych świadczonych użytkownikom końcowym. Wskazana zależność wynika z przygotowywanych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej raportów o stanie rynku telekomunikacyjnego w kolejnych latach⁹. Ponadto, z dostępu o którym mowa w art. 30 Megaustawy, korzystają w dużej mierze mali lokalni przedsiębiorcy telekomunikacyjni (a nie tylko firmy międzynarodowe). Takim podmiotom, które często

⁸ art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. *Prawo telekomunikacyjne* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489 ze zm.) (dalej „Pt”)

⁹ Por. [„Raport o stanie rynku telekomunikacyjnego w Polsce w 2013 r.”](#)

nie dysponują wystarczającymi zasobami na inwestycje infrastrukturalne, uzyskanie dostępu na podstawie w/w przepisów daje możliwość rozwijania swojej działalności i dotarcia do jak największej liczby klientów.¹⁰

Zapewnienie przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu do nieruchomości, w tym do budynków, w opinii Ministra Cyfryzacji jest zatem działaniem w interesie i z korzyścią dla konsumentów. Jest to zgodne z interesem publicznym - zachowane są warunki dla rozwoju konkurencji, a użytkownikom zapewnione są korzyści w zakresie usług telekomunikacyjnych. Pozwala to również na realizację celów polityki regulacyjnej, takich jak wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych¹¹, rozwój i wykorzystanie nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej¹² oraz zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych¹³. Ponadto, obowiązek zapewnienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu do nieruchomości (budynków) niewątpliwie obniża koszty rozwoju na terenie naszego kraju nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, bez której rozwój gospodarczy nie jest możliwy.

Z powyższych względów, w opinii Ministerstwa Cyfryzacji zapisy art. 30 wywierają pozytywny wpływ na rozwój rynku telekomunikacyjnego w naszym kraju.

Ad 4 Czy resort dostrzega zagrożenia dla polskich lokalnych usługodawców telekomunikacyjnych przy obecnym kształcie ustawy i czy napływają bądź napłynęły sygnały o negatywnych skutkach ustawy dla rynku usług telekomunikacyjnych bądź właścicieli nieruchomości.

Minister Cyfryzacji nie dostrzega zagrożeń dla polskich lokalnych usługodawców telekomunikacyjnych, spowodowanych obecnym kształtem Megaustawy.

Odnosząc się do kwestii sygnałów o negatywnych skutkach ustawy informuję, że w czerwcu ubiegłego roku do Ministerstwa Cyfryzacji wpłynęły dwie skargi na funkcjonowanie art. 30 Megaustawy - od Młodzieżowej Spółdzielni Mieszkaniowej w Toruniu oraz Porozumienia Spółdzielni Mieszkaniowych z siedzibą w Rzeszowie. Na oba w/w pisma udzielone zostały wyczerpujące odpowiedzi, w których wskazano na niezasadność podnoszonych w nich zarzutów. Skargi zarządców nieruchomości, dotyczące niezgodności z przepisami Konstytucji RP obowiązku zapewnienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu do nieruchomości/budynku na podstawie art. 30 Megaustawy, wpłynęły również do Rzecznika Praw Obywatelskich. Minister Cyfryzacji w swoim stanowisku w tej sprawie wykazywał jednak, iż art. 30 Megaustawy nie narusza konstytucyjnych wymogów. Z informacji posiadanych przez Ministra Cyfryzacji wynika, że również Senat zajmował się tą kwestią. W grudniu 2016 r. do Kancelarii Senatu wpłynęła petycja Podkarpackiego Związku

---

¹⁰ Por. np. [decyzja Prezesa UKE z dnia 24 czerwca 2016 r., sygn.: DHRT.WWM.6171.71.2016.14](#); [decyzja Prezesa UKE z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. DHRT.WWM.6171.99.2016.8](#),

¹¹ art. 1 ust. 2 pkt 1 Pt

¹² art. 1 ust. 2 pkt 2 Pt

¹³ art. 1 ust. 2 pkt 4 Pt

Rewizyjnego Spółdzielni Mieszkaniowych w sprawie podjęcia działań dotyczących nowelizacji Megaustawy - w zakresie w jakim zobowiązuje właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcę nieruchomości do nieodpłatnego zapewnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do nieruchomości (w tym do budynku oraz miejsca w budynku, w którym zbiegają się kable lub przewody telekomunikacyjne doprowadzone do lokalu w tym budynku)¹⁴. W dniu 8 marca 2017 r. odbyło się posiedzenie senackiej Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, na której w/w petycja została rozpatrzona. Komisja odrzuciła petycję i postanowiła nie nadawać jej dalszego biegu.

Ad 5 Dlaczego w aktualnym kształcie art. 30 toleruje się prymat przedsiębiorstw telekomunikacyjnych nad prawem własności i czy są zamierzenia aby wprowadzić mechanizmy zabezpieczające właścicieli?

W ust. 1 i 3 art. 30 Megaustawy wskazane zostały rodzaje dostępu jaki właściciel (użytkownik wieczysty lub zarządca) nieruchomości, jest zobowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu.

Zgodnie z ust. 1 tego artykułu dostęp, o którym mowa wyżej, polega w szczególności na:

- 1) zapewnieniu możliwości wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe;
- 2) umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do punktu styku;
- 3) umożliwieniu wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli:
  - a. nie istnieje instalacja telekomunikacyjna budynku przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s lub
  - b. istniejąca instalacja telekomunikacyjna budynku przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,
- 4) umożliwieniu korzystania z punktu styku;
- 5) umożliwieniu odtworzenia przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, które uległy likwidacji, zniszczeniu, uszkodzeniu lub wymagają modernizacji lub przebudowy.

Na podstawie ust. 3 art. 30 Megaustawy przedsiębiorca telekomunikacyjny może uzyskać od właściciela kabla, instalacji lub przyłącza dostęp (polegający na udostępnieniu tego przyłącza,

---

¹⁴ art. 30 ust. 1 i 3a Megaustawy

instalacji, całości lub części kabla, w tym w szczególności włókna światłowodowego) jeżeli ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe byłoby doprowadzenie przyłącza telekomunikacyjnego, wykonanie instalacji telekomunikacyjnej budynku, doprowadzenie kolejnego kabla telekomunikacyjnego do budynku lub umieszczenie takiego kabla w istniejącej kanalizacji kablowej .

Jak wynika z powyższego, zasadniczo dostęp do nieruchomości/budynku uregulowany w art. 30 Megaustawy polega na:

- 1) udostępnieniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przyłącza telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub punktu styku lub
- 2) umożliwieniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wykonania takiego przyłącza telekomunikacyjnego lub instalacji telekomunikacyjnej budynku.

Zatem, katalog rodzajów dostępu do nieruchomości/budynku tylko z pozoru jest otwarty.

Podkreślić należy, że art. 30 ust. 1 Megaustawy określa także przesłanki, od których uzależnione jest uzyskanie określonych rodzajów dostępu¹⁵. Ma to na celu zrationalizowanie żądań przedsiębiorców telekomunikacyjnych w tym zakresie oraz zminimalizowanie uciążliwości związanych z zapewnieniem dostępu dla właścicieli/dysponentów nieruchomości i budynków. Nie jest zatem to dowolna, arbitralna decyzja przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

Ponadto, należy wskazać iż w samej Megaustawie w art. 30 ust. 1c wyraźnie zapisano, iż przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do korzystania z dostępu w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla właściciela, użytkownika wieczystego oraz osób, którym przysługują inne prawa do nieruchomości. Ma także obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego, niezwłocznie po wykonaniu przyłącza telekomunikacyjnego, kabla telekomunikacyjnego lub instalacji telekomunikacyjnej budynku. Natomiast w przypadku gdyby takie przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie było możliwe albo powodowało nadmierne trudności lub koszty, właścicielowi (użytkownikowi wieczystemu, zarządcy) przysługuje odszkodowanie¹⁶.

Z uwagi na powyższe, w opinii Ministra Cyfryzacji dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, na zasadach określonych w art. 30 Megaustawy nie jest nieograniczony dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Omawiane przepisy w sposób należyty zabezpieczają interesy właścicieli (użytkowników wieczystych, zarządców) nieruchomości. Zapewnienie dostępu, o którym mowa wyżej nie narusza istoty prawa własności nieruchomości (budynków) podmiotów zobowiązanych do tego, bowiem nie uniemożliwia on korzystania

---

¹⁵ np. w postaci technicznej możliwości korzystania z istniejącej w budynku instalacji telekomunikacyjnej lub budowy własnej infrastruktury telekomunikacyjnej, ekonomicznej nieopłacalności lub istnienia w budynku instalacji o określonych parametrach

¹⁶ określone na zasadach wskazanych w art. 128 ust. 4 i art. 129 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami

z tych nieruchomości w sposób dotychczasowy. Należy jednocześnie mieć na uwadze, iż wyposażenie nieruchomości (budynku) w nowoczesną infrastrukturę telekomunikacyjną podnosi jej wartość oraz atrakcyjność dla użytkowników i potencjalnych nabywców.

Co istotne, z dostępu, o którym mowa w art. 30 Megaustawy korzystają przede wszystkim mali lokalni przedsiębiorcy telekomunikacyjni (a nie tylko firmy międzynarodowe). Powyższe potwierdzają dane przekazane przez Prezesa UKE, który jest organem rozstrzygającym spory o dostęp z art. 30 Megaustawy. Z danych tych wynika, iż od 2010 roku wydanych zostało 149 decyzji określających warunki dostępu do nieruchomości/budynku dla 52 przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Operatorzy: Multimedia Polska S.A., Orange Polska, UPC oraz Vectra S.A. są adresatami około 36% decyzji, które ustalały warunki dostępu z art. 30 ust. 1 Megaustawy do około 30% wszystkich nieruchomości objętych decyzjami Prezesa UKE. Spośród pozostałych 48 operatorów, którzy byli adresatami ww. decyzji ustalających warunki dostępu, 10 działa na terenie więcej niż 1 województwa. Pozostali operatorzy działają na terenie tylko 1 województwa i nie więcej niż 7 powiatów. Dla tych lokalnych podmiotów, nie dysponujących wystarczającymi zasobami na inwestycje infrastrukturalne, uzyskanie dostępu na podstawie ww. przepisów daje możliwość rozwijania swojej działalności i dotarcia do jak największej liczby klientów. Z informacji uzyskanych od Prezesa UKE wynika, że około 70% wydanych przez niego decyzji określało warunki dostępu do nieruchomości położonych w małych miastach (poniżej 200 tys. mieszkańców) i wsiach.

Ad 6 Jak kształtuje się aktualnie obraz Polski pod względem dostępności do infrastruktury telekomunikacyjnej w tym szerokopasmowego internetu, czy istnieją tzw. białe plamy na mapie?

Według danych przedstawionych w Digital Agenda Scoreboard w roku 2015 86,2% gospodarstw domowych w Polsce miało zapewnioną możliwość stacjonarnego dostępu do Internetu. Jest to wzrost o około 17 pp. w porównaniu do roku 2012.

99,5% polskich gospodarstw domowych w 2015 r. znajdowało się w zasięgu sieci mobilnych Advanced 3G. Dla porównania w 2012 r. 96,5% gospodarstw domowych miało możliwość korzystania z sieci w takiej technologii.

W 2012 r. pokrycie łączami NGA kształtowało się na poziomie 44,5%, w przeliczeniu na gospodarstwa domowe. W 2015 r. w zasięgu takich łącz znajdowało się 60,7% gospodarstw domowych w Polsce.

W lipcu 2015 r. 8,4% wszystkich łącz stacjonarnych w Polsce miało przepływność ponad 100 Mb/s. W 2012 r. wartość ta kształtowała się na poziomie 1,1%.

W 2015 r. w Polsce było blisko 14 mln użytkowników Internetu szerokopasmowego. Był to wzrost w porównaniu z rokiem 2014 o około 0,9 mln Internautów.

Jak wynika z powyższych danych Polska poczyniła znaczne postępy w dostępności nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej na terenie kraju od 2012 r. W celu wsparcia dalszego rozwoju nowoczesnych sieci szerokopasmowych na obszarach tzw. „białych plam”

wykorzystywane są środki finansowe pochodzące z I osi priorytetowej Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa (dalej „PO PC”). W ramach tej osi wsparciem objęte zostaną inwestycje w zakresie szybkiego szerokopasmowego Internetu (budowa, rozbudowa lub przebudowa sieci dostępowej o parametrach co najmniej 30 Mb/s).

Finansowaniem z w/w programu objęte są projekty realizowane na obszarach, gdzie nie można zapewnić szerokopasmowego dostępu do Internetu na warunkach rynkowych, z uwzględnieniem właściwych przepisów o pomocy publicznej.

W drugim konkursie na dofinansowanie projektów budowy sieci szerokopasmowych w ramach I osi priorytetowej PO PC, beneficjenci mogli objąć zasięgiem projektów łącznie ponad 3,05 mln gospodarstw domowych i 9,8 tys. lokalizacji jednostek oświatowych na 79 obszarach konkursowych, na które zostało podzielone terytorium Polski. Są to, co do zasady, wszystkie „białe plamy” dostępu do Internetu w Polsce, niemniej warto wskazać, że przedsiębiorcy telekomunikacyjni zgłosili Ministerstwu Cyfryzacji, w ramach konsultacji społecznych przeprowadzonych przed tym konkursem, plany inwestycyjne w infrastrukturę telekomunikacyjną z terminem realizacji do 2019 r. włącznie, opiewające na ok. 300 tys. punktów adresowych budynków i 5,8 tys. lokalizacji jednostek oświatowych, które w czasie prowadzenia konsultacji nie posiadały dostępu do szybkiego Internetu. Należy również wspomnieć o efektach pierwszego konkursu zorganizowanego w ramach I osi priorytetowej PO PC, dzięki któremu zasięgiem nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych, najpóźniej do końca przyszłego roku, zostanie objętych ok. 130 tys. gospodarstw domowych.

Ad 7 Jakie są dalsze plany rozwoju polskiego rynku dostępu do nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej i czy resort dostrzega zagrożenia dla małych lokalnych firm telekomunikacyjnych w związku z postępującym rozwojem sieci przez firmy z gigantycznym kapitałem?

Ministerstwo Cyfryzacji planuje wspierać rozwój infrastruktury dostępu do Internetu w wielu obszarach, poprzez zróżnicowane działania i w oparciu o środki zarówno publiczne, jak i prywatne.

Przede wszystkim kontynuowane będzie wdrażanie I osi priorytetowej PO PC, w ramach której realizowane są interwencje dotacyjne, a w niedalekiej przyszłości dotyczące także zwrotnych instrumentów finansowych na realizację inwestycji telekomunikacyjnych.

W dniu 19 maja br. zakończyła się ocena wniosków o dofinansowanie złożonych we wspomnianym wyżej, drugim konkursie. Do dofinansowania rekomendowano wnioski na 58 z 79 obszarów konkursowych, które zakładają objęcie zasięgiem sieci 1 349 tys. gospodarstw domowych i 7,2 tys. lokalizacji jednostek oświatowych. Łączna wysokość dofinansowania wynosi 2,03 mld zł. Po podpisaniu umów o dofinansowanie (zakończenie tego procesu planowane jest na koniec czerwca br.) rozpoczną się prace nad organizacją kolejnego konkursu, obejmującego swym zasięgiem gospodarstwa domowe oraz jednostki oświatowe, które „pozostały” białymi plamami po rozstrzygnięciu drugiego konkursu.

Na przełomie III i IV kwartału br. planowane jest uruchomienie systemu wsparcia przedsiębiorców telekomunikacyjnych w formie udzielania pożyczek na finansowanie inwestycji szerokopasmowych. Genezą tego działania jest zgłaszany wielokrotnie problem dostępu przedsiębiorców telekomunikacyjnych (zwłaszcza małych i średnich) do kapitału zewnętrznego. W odpowiedzi na postulaty środowiska, w ramach I osi PO PC wyasygnowano ok. 1 mld zł z przeznaczeniem na wdrażanie instrumentów finansowych. Środkami tymi operuje Bank Gospodarstwa Krajowego (jako menadżer funduszu funduszy), a pożyczki udzielane będą bezpośrednio przez partnerów finansowych BGK z komercyjnego rynku finansowego (na ich wybór toczy się obecnie postępowanie w ramach przetargu nieograniczonego).

Popyt i podaż nowoczesnej infrastruktury i usług telekomunikacyjnych będzie również kreowany w obszarze dostępu do Internetu w polskich jednostkach oświatowych. Ministerstwo Cyfryzacji wraz z Ministerstwem Edukacji Narodowej i Nauką i Akademicką Siecią Komputerową prowadzą zaawansowane prace nad Ogólnopolską Siecią Edukacyjną. Jest to sieć jednostek podłączonych do bardzo szybkiego Internetu i wykorzystujących w bieżącej działalności - edukacyjnej i administracyjnej - nowoczesne rozwiązania, usługi i treści cyfrowe, przy jednoczesnej pewności najwyższego poziomu bezpieczeństwa korzystania z Internetu. Liczymy, że dzięki programowi OSE wszystkie jednostki oświatowe w Polsce otrzymają równe szanse dostępu do nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej oraz wykorzystają możliwości cyfrowych narzędzi w budowaniu potencjału organizacji i kształcenia.

Ponadto, Ministerstwo Cyfryzacji prowadzić będzie prace mające na celu usuwanie barier w dziedzinie inwestycji telekomunikacyjnych - przede wszystkich tych wskazanych w wyniku prac grup roboczych w ramach *Memorandum w sprawie współpracy na rzecz budowy i rozwoju pasywnej infrastruktury sieci szerokopasmowych*.

Ad 8 Czy resort przewiduje nowelizację art. 30 ustawy i w jakim kierunku?

Ministerstwo Cyfryzacji nie planuje nowelizacji art. 30 Megaustawy.

Z wyrazami szacunku,

Anna Streżyńska
Minister Cyfryzacji
/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów